

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

23) Anden behandling af lovforslag nr. L 299:

Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Forsøgsordning vedrørende erhvervszoner).

Af miljøministeren (Per Stig Møller).

(Fremsat 12/5 92. Første behandling 13/5 92. Betænkning 20/5 92).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Som tidligere meddelt udgår den som nr. 24 på dagsordenen opførte sag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

25) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 91:

Forslag til folketingsbeslutning om adgang til at få udbetalt kursusgodtgørelse på søgnehelldage.

Af Bakholt (S) m.fl.

(Fremsat 8/5 92).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Med beslutningsforslaget opfordres der til, at der i indeværende folketingsssamling foretages ændringer i bekendtgørelse nr. 887 af 28. december 1989 om godtgørelse, støtte og tilskud m.m. til deltagere i arbejdsmarkedsuddannelser, således at ledige kan få udbetalt kursusgodtgørelse for søgnehelldage i et kursusforløb.

Der gøres i bemærkningerne til beslutningsforslaget opmærksom på, at flere kursister afbryder et påbegyndt kursusforløb, der strækker sig over søgnehelldage, idet der ifølge de gældende regler ikke kan udbetales godtgørelse for sådanne dage.

Der peges på, at dette er uheldigt ud fra flere betragtninger, bl.a. at kursisten ikke forbedrer sine muligheder for job, hvilket ud fra en samfundsøkonomisk synsvinkel er ressourcospild og strider mod partiernes uddannelsespolitiske målsætning.

Jeg kan bekræfte, at der efter de nugældende regler i den pågældende bekendtgørelse om kursusgodtgørelse ikke kan udbetales kursusgodtgørelse for søgnehelldage. Indtil den nuværende bekendtgørelse trådte i kraft 1. januar 1990, var der i bekendtgørelsen indeholdt en bestemmelse om, at der kunne udbetales kursusgodtgørelse for søgnehelldage i et kursusforløb, hvis kursisten ikke havde opsparet søgnehelldagsbetaling. Bestemmelsen indebar, at arbejdsformidlingen og arbejdsløshedskasserne i hvert enkelt tilfælde skulle undersøge, om kursisten via sin overenskomst havde opsparet søgnehelldagsbetaling, og den medførte således en stor administrativ belastning. Denne administrative belastning og regelforenklingshensyn var de primære årsager til, at bestemmelsen blev ophævet.

Det indgik også i overvejelserne, at størrelsen af den persongruppe, der eventuelt ville kunne miste indtægt ved ophævelsen, kunne

[Arbejdsministeren]

begrænses ved en hensigtsmæssig kursustilrettelæggelse og den enkeltes kursusdeltagelse. Selv om det ikke siden 1. januar 1990 har været muligt at udbetale kursusgodtgørelse for søgnehelldage, er det først inden for det sidste halve års tid, jeg fra flere sider er blevet gjort opmærksom på, at de pågældende regler formentlig medfører indtægtstab for en større gruppe ledige kursister end oprindeligt antaget.

I slutningen af januar måned bad jeg derfor Arbejdsmarkedsstyrelsen om at iværksætte en undersøgelse til belysning af, hvor mange ledige der reelt mister dækning for søgnehelldage ved kursusdeltagelse. Styrelsen pegede på ugen omkring Kristi himmelfartsdag som et særlig velegnet tidspunkt til at gennemføre en sådan undersøgelse.

I mine hidtidige besvarelser af henvendelser bl.a. fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg og medlemmer af Folketinget om kursusgodtgørelsesreglerne i forbindelse med søgnehelldage har jeg oplyst, at jeg ville afvente resultatet af styrelsens undersøgelse for at have et realistisk grundlag at vurdere behovet for eventuelle regelændringer ud fra.

Resultatet af styrelsens undersøgelse foreligger nu. I undersøgelsen har deltaget fire repræsentativt udvalgte AMU-centre, som i 1990 stod for optagelsen af 30 pct. af alle AMU-kursister. Der blev uddelt spørgeskemaer til samtlige 391 kursister på de fire AMU-centre i ugen omkring Kristi himmelfartsdag, og ud af de 384 besvarelser var der 150, der oplyste, at de var ledige og dagpengeberettigede, og at de mistede indtægt for Kristi himmelfartsdag i kursusperioden. Det svarede til 39 pct. af kursisterne.

Hvis det lægges til grund, at de 391 kursister på de fire AMU-centre udgjorde 30 pct. af samtlige kursister i uge 22, svarer det til, at der på landsplan var 1.303 personer på AMU-kurser. Hvis det dernæst antages, at 39 pct. af alle AMU-kursister har mistet indtægt for Kristi himmelfartsdag, drejer det sig om i alt 500 kursister.

Jeg må indrømme, at resultatet af styrelsens undersøgelse har overrasket mig. Da resultatet af styrelsens undersøgelse tyder på, at knap 40 pct. af AMU-kursisterne mister indtægt ved at deltage i kurser, der strækker sig på begge sider af søgnehelldage, er jeg indstillet på at søge problemet løst via en ændring af de gældende kursusgodtgørelsesregler.

Jeg har derfor nu bedt mine embedsmænd undersøge, hvorledes reglerne mest hensigtsmæssigt kan ændres sådan, at ledige ikke stilles økonomisk ringere ved kursusdeltagelse end ved passiv ledighed.

Om udformningen af de nye regler vil jeg på nuværende tidspunkt alene sige, at jeg ikke ønsker at vende tilbage til den tidligere ordning, som jo netop blev opgivet, fordi den var særdeles vanskelig at administrere, og at jeg heller ikke finder det hverken rimeligt eller retfærdigt at gennemføre en ændring, der åbner mulighed for dobbeltdækning for søgnehelldage, altså for opsparat søgnehelldagsbetaling plus den offentlige godtgørelse.

Jeg mener, at andre muligheder nu må undersøges nøje, således at en regelændring ikke hastes igennem med fare for senere at vise sig at være uhensigtsmæssig eller uretfærdig i forhold til den ene eller den anden gruppe af kursister.

Jeg er dog indstillet på, at de nødvendige ændringer af den nugældende bekendtgørelse om kursusgodtgørelse skal foretages i indeværende folketingssamling, og jeg har derfor bedt mine embedsmænd om at sikre, at en ændringsbekendtgørelse kan være klar til ikrafttræden senest den 15. september 1992.

Med disse bemærkninger kan jeg sige, at beslutningsforslaget således for så vidt skulle være unødvendigt, men at en vedtagelse heller ikke på nogen måde vil genere det arbejde, jeg har sat i gang.

Pia Christmas-Møller (KF):

Selvfølgelig skal ledige, der deltager i kursus, ikke miste dagpenge og kursusgodtgørelse derved. Som arbejdsministeren allerede har redegjort for det, er det da også et problemfelt, som allerede er under stærk observation, og arbejdsministeren har jo tilkendegivet meget kraftigt her fra talerstolen, at problemet vil blive løst snarest muligt.

Vi deler fuldstændig Socialdemokratiets intentioner bag beslutningsforslaget, men mener egentlig, at det er blevet overflødig med arbejdsministerens bemærkninger.

Helge Sander (V):

Efter arbejdsministerens svar på dette beslutningsforslag kan der ikke herske tvivl om, at det er unødvendigt at foretage den videre behandling.

[Helge Sander]

Vi er vældig tilfredse med, at det bliver således, at ledige ikke stilles økonomisk ringere ved kursusdeltagelse end ved passiv ledighed, og derfor er vi meget tilfredse med arbejdsministerens svar.

Vi vil også gerne notere os, at arbejdsministeren understregede, at det nye regelsæt, som skal gælde, skal opfylde formålet, men til gengæld være så administrativt enkelt som muligt. De regler, der gjaldt for et par år siden, var jo simpelt hen for administrativt besværlige, og det skal vi selvfølgelig ikke tilbage til.

Men vi siger tak til ministeren. Vi føler også, at forslaget er overflødigt.

Tommy Dinesen (SF):

Fra SF's side synes vi, det er udmærket, at det foreliggende forslag er fremsat. Jeg ved ikke, om det er derfor, der nu sker noget på området, men det er i hvert fald nogle problemer, der har eksisteret, og som skal løses. Hvis forslagsstillerne er tilfredse med det, arbejdsministeren har sagt, vil vi da hilse det velkommen, og så har vi i hvert fald delvis fået løst et problem. Vi hilser det som sagt velkommen og håber, at ministeren herefter vil gøre det, der er behov for i denne sag.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet er i hvert fald tilfreds med ministerens ord, og da det jo også betyder, at dette forslag i større omfang kommer til at ligge på ministerens bord end på Folketingets, vil det egentlig være passende, at vi stopper behandlingen her og afventer, at ministeren sørger for at få ændret forholdene på dette område.

Duetoft (CD):

Vi er selvsagt også tilfredse med ministerens udtalelser, men jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige tak til arbejdsministeren, for jeg synes, at arbejdsministeren her har givet et eksempel på en arbejdsgang herinde, som burde kunne modbevise, at alt, hvad der foregår i parlamentet, er urimeligt, og modvirke, at politiklerleden flourer.

Det, der rent faktisk er sket, er, at ministeren er blevet gjort opmærksom på et problem, hvortil ministeren har sagt: Det undersøger jeg, hvorefter han kommer tilbage og siger: Jeg er overrasket, men problemet er der. Nu æn-

drer vi det, så det problem ikke er der længere. Det er en meget fornuftig og klog måde at arbejde på, og jeg tror, at mange problemer ville være løst, hvis man i offentligheden var lidt mere opmærksom på, at den slags altså også kan foregå i Folketinget.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg kan sådan set tilslutte mig hr. Duetofts ord og tilføje, at jeg tror, leden ved Folketingets medlemmer og arbejdet herinde som sådant ikke ville være så stor, hvis man fulgte folketingsarbejdet lidt tættere. Men det er nok et problem, vi må løse i en anden sammenhæng.

I øvrigt vil også jeg sige tak til arbejdsministeren for den måde, han har tacklet problemet på. Det medfører efter min opfattelse også, at det ikke skulle være nødvendigt at gennemføre forslaget; hvis vi ikke vil bidrage til øget forbrug af regnskovene, er det i hvert fald et sted, vi kunne sætte ind nu. Men Socialdemokratiet skal naturligvis ikke have utak, fordi de fremsatte forslaget, således at vi fik lejlighed til her at høre arbejdsministerens positive tilkendegivelser.

Bakholt (S):

Jeg vil gerne begynde med at sige tak til arbejdsministeren og til samtlige partier, fordi man er positivt indstillet over for at få dette problem løst – et problem, som efter min opfattelse egentlig aldrig burde være opstået. Jeg har forstået arbejdsministeren sådan, at han vil drage omsorg for, at han i sommerens løb får ændret bekendtgørelsen administrativt, således at der i fremtiden vil blive udbetalt kursusgodtgørelse, og at det vil ske senest den 15. september. Hvis det forholder sig sådan, er jeg tilfreds, for der er alt for mange ledige, der har været udsat for en urimelig økonomisk belastning, når de har gået på kursus som ledige, og når vi som partier opfordrer ledige til at uddanne sig, synes jeg ikke, vi på den anden side skal belaste dem økonomisk, når de følger opfordringen. De økonomiske forhold skal ikke være nogen hindring for ledige i at uddanne sig.

Det forhold, vi taler om, griber også ind i skolernes planlægning, og det synes jeg ikke er rimeligt. Derfor er jeg glad for, at det nu bliver ændret, og at det sker hurtigt.

[Bakholdt]

Tak til arbejdsministeren og tak til samtlige partier for den opbakning, der har været bag denne sag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag,

betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:**Anden næstformand (Ivar Hansen):**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, tirsdag den 16. juni 1992, kl. 12.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvide til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 14.47
